

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по постъпила жалба от „***“, ЕИК: 114677273, със седалище и адрес на управление гр.Плевен, ул.***, представлявано от председателя А.А., чрез адв.Б.К. от АК-Благоевград, против наказателно постановление №22-2200508/13.01.2023 г., издадено от Директор на Д„ИТ“-София, с което на основание чл.416, ал.5, във вр. с чл.414, ал.3 от КТ, в качеството на работодател, е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева, за нарушение на чл.62, ал.3 от КТ.

Жалбоподателят оспорва процесното НП, като неправилно и незаконосъобразно издадено, поради което иска неговата отмяна. Навежда доводи, че в хода на административнонаказателното производство е допуснато нарушение на разпоредбата на чл.17 от ЗАНН, изразяващо се в това, че на 18.11.2022 г., въз основа на съставения АУАН против жалбоподателя, за констатирано нарушение на чл.62, ал.3 от КТ, относно лицето Е.Ц.Г., е сключено споразумение по чл.415г от КТ, с което не оспорва констатациите по АУАН и се задължава да внесе сумата от 1500 лева в 7-дневен срок от подписване на споразумението по набирателна сметка на ИА „ГИТ“. Твърди, че е превел сумата по банков път на 03.12.2022 г., в уверение на което прилага вносната бележка към жалбата, както и че няма постановено, съответно връчено на жалбоподателя решение за отказ на изпълнителния директор на ИА „ГИТ“ да одобри споразумението, а предвид липсата на такова решение и заплащане на имуществената санкция по сметка на АНО повече от месец, преди датата на издаване на процесното НП, при вземане предвид, че съгласно разпоредбата на чл.415г, ал.8, изр.2 от КТ, споразумението има последиците на влязло в сила наказателно постановление, с процесното НП се явява наказан повторно за административно нарушение, за което вече е бил наказан с влязло в сила НП или решение на съда по смисъла на чл.17 от ЗАНН, съставляващо основание за неговата отмяна.

В условията на алтернативност, навежда доводи, че в АУАН и НП не е посочена конкретна фактическа обстановка, при която е извършено нарушението, както и доказателствата, които го потвърждават, липсва описание на изпълнителното деяние, с което е осъществен състава на вмененото нарушение, а деянието не е квалифицирано по ясен и недвусмислен начин в нарушение на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, както и че АНО не е изложил мотиви относно не прилагането на чл.28 от ЗАНН. Посочените нарушения отчита като съществени и като такива са довели до ограничаване правото на защита на санкционираното лице - да разбере за какво нарушение е наказан.

Жалбоподателят, чрез надлежно упълномощения си процесуален представител – адв.Б.К. от АК-Благоевград, след приключване на съдебното следствие, моли съда да постанови решение, с което да отмени процесното НП на посочените в жалбата основания, като незаконосъобразно. Моли съда,

при вземане предвид непропорционалния размер на предвидената санкция, с оглед отстраняване на нарушението, веднага след неговото установяване и факта, че от него не са произтекли вреди за работниците и служителите, да приеме деянието за малозначително и на основание чл.11 от ЗАНН да приложи разпоредбата на чл.9, ал.2 от НК.

Ответната страна по жалбата в лицето на АНО – Директор на Д“ИТ“-София, чрез надлежно упълномощения си процесуален представител – юр.к.Г., след приключване на съдебното следствие, моли съда да потвърди процесното НП, като правилно и законосъобразно.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е подадена в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН и от лице, притежаващо активна процесуална легитимация да обжалва НП. Процесното НП е връчено на 30.01.2023 г., при условията на чл.58, ал.2 от ЗАНН, съгласно отразената дата върху НП, а жалбата е изпратена по куриер на 09.02.2023 г., видно от отразената дата на разписката, т.е. в законоустановения 14-дневен преклузивен срок за обжалване, считано от датата на връчване на НП. С оглед на горното, жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

По така подадената жалба е образувано АНД №2435/2023 г. по описа на СРС, НО, 11 състав, производството по което приключило с решение от 16.03.2023 г., с което процесното НП е отменено, а производството по делото – прекратено.

По подадена касационна жалба от АНО е образувано КАНД №6069/2023 г. по описа на АССГ. Производството приключило с решение №6455/30.10.2023 г., с което постановеното решение от 16.03. 2023 г. по АНД №2435/2023 г. по описа на СРС, НО, 11 състав е отменено, а делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС, с дадени задължителни указания при новото разглеждане на делото в следния смисъл: цялостно изясняване на релевантната за случая фактическа обстановка, съобразно събраните доказателства, въз основа на която да обоснове правните си изводи.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства се установява следната фактическа обстановка:

В хода на извършена проверка по спазване на трудовото законодателство на „***“, през периода от 08.09.2022 г. до 24.10.2022 г., контролните органи – служители при Д“ИТ“-София установили, че с двустранно подписано допълнително споразумение от 01.03.2022 г. към трудов договор №56/2022 г., сключен между Е.Ц.Г., ЕГН *****, и сдружението-жалбоподател, се изменя длъжността на Е.Ц.Г. от длъжност: „Офис сътрудник, категория персонал трета, с шифър по НКПД 33433011“, на

длъжност: „Технически сътрудник“, считано от 01.03.2022 г. Въз основа на изискани документи от жалбоподателя, на контролните органи са представени ведомости за възнаграждения и платежни документи за преводи по банков път за месеците от март до юни 2022 г., но не е представено уведомлението до ТД на НАП за изменението на трудовия договор. При извършена служебна справка в електронния регистър на ТД на НАП, чрез системата на ИА „ГИТ“, контролните органи установили, че няма данни за подадено уведомление за сключеното допълнително споразумение от 01.03.2022 г., между страните. Така направените констатации в хода на извършената проверка, контролните органи отразили в т.5 на съставения ПИП №ПР2228513/24.10.2022 г., надлежно връчен на председателя на сдружението.

Въз основа на направените констатации в хода на извършената проверка, компетентно длъжностно лице: старши инспектор в Д“ИТ“-София Х.А.П., в присъствието на двама свидетели, присъствали при установяване на нарушението и при съставяне на акта, съставила АУАН против жалбоподателя, в качеството му на работодател, затова, че не е изпратил уведомление до ТД на НАП за изменението на сключения трудов договор №56 от 10.01.2022 г. с Е.Ц.Г., с допълнително споразумение между страните от 01.03.2022 г., в определения 3-дневен срок, с което е нарушил разпоредбата на чл.62, ал.3 от КТ.

Актосъставителят посочил, че нарушението е извършено на 07.03.2022 г., в предприятието на работодателя и е констатирано в Д“ИТ“-София, при преглед на изисканите и представени документи.

АУАН е надлежно предявен и връчен на надлежно на представителя на сдружението, на датата на неговото съставяне, без възражения по направените в него констатации. Жалбоподателят не се възползвал от правото си по чл.44, ал.1 от ЗАНН и не представил писмени възражения пред АНО против направените констатации в акта, в предвидения 7-дневен срок, считано от датата на връчване на АУАН. Но на датата на съставяне на АУАН – 24.10.2022 г., жалбоподателят депозирал в Д“ИТ“-София искане с предложение за сключване на споразумение по чл.415г от КТ. На 18.11.2022 г. е подписано споразумение по чл.415г от КТ по АУАН №22-2200508/24.10.2022 г., между и.д. Директор на Д“ИТ“-София и жалбоподателя, съгласно което страните договарят да бъде наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева, която да бъде внесена по набирателна сметка на ИА „ГИТ“-София, в 7-дневен срок от подписване на споразумението /в срок до 25.11.2022 г./, а в случай, че сумата не бъде внесена в посочения срок, подписаното споразумение не поражда правно действие и не се одобрява. В Д“ИТ“-София постъпило преводно платежно нареждане от жалбоподателя за сумата от 1500 лева на 03.12.2023 г., т.е. 8 дена след уговорения срок, а самото плащане по платежното нареждане е извършено на 05.12.2022 г. Тъй като жалбоподателят не спазил клаузите на споразумението, касаещи срока за внасяне на договорената сума,

компетентно длъжностно лице: Директор на Д“ИТ“-София, издало на 03.01.2023 г. НП №22-2200508, против жалбоподателя, в което след като възпроизвел изцяло описаната фактическа обстановка в АУАН №22-2200508/24.10.2022 г., на основание чл.416, ал.5, във вр. с чл.414, ал.3 от КТ, наложил на „***“, СНЦ, в качеството му на работодател, имуществена санкция към минималния предвиден в закона размер на 1500 лева, за нарушение на чл.62, ал.3 от КТ, като обсъдил обстоятелствата по чл.27, ал.2 от ЗАНН и изложил мотиви относно неприложимостта на привилигирования състав на чл.415в от КТ за процесното нарушение. Съгласно изисканата информация от АНО, към 15.01.2023 г. преведената сума от жалбоподателя в размер на 1500 лева не е възстановена, поради не представяне на актуална банкова сметка от негова страна.

Изложената по-горе фактическа обстановка се установява от събраните по делото гласни доказателства: показанията на свидетеля П., които съдът кредитира с доверие, тъй като изцяло кореспондират на отразените констатации в съставения АУАН, същите са обективни, вътрешно непротиворечиви и изхождат от лице, даващо показания за непосредствено възприетото по време на изпълнение на служебните задължения, без наличие на данни за възможна заинтересованост от изхода на делото; от приобщените по делото писмени доказателства: процесните АУАН и НП; известие за доставяне; разписка; ПИП №ПР2228513/24.10.2022 г.; призовка на основание чл.45, ал.1 от АПК; трудов договор №56/10.01.2022 г.; справка от ТД на НАП за приети и отхвърлени уведомления по чл.62, ал.5 от КТ от 12.01.2022 г.; допълнително споразумение към трудов договор №56/2022 г. от 01.03.2022 г.; длъжностна характеристика на длъжността технически сътрудник; молба за прекратяване на трудовото правоотношение от 14.06.2022 г.; Заповед №56/30.06.2022 г. за прекратяване на трудов договор по взаимно съгласие; ведомости за възнаграждение и платежни документи за преводи по банков път на трудови възнаграждения; справка за приети и отхвърлени уведомления по чл.62, ал.5 от КТ от 05.07.2022 г.; както и други документи от трудовото досие на служителя; Заповед № 3-0693/15.08.2022 г. и Заповед №ЧР-1744/20.12.2022 г., издадени от изпълнителния директор на ИА „ГИТ“, ведно с длъжностна характеристика за заемане на длъжността директор в Д“ИТ“-София; справка от АНО, ведно с искане за сключване на споразумение по чл.415г от КТ; споразумение по чл.415г от КТ по АУАН №22-2200508/24.10.2022 г.; преводно нареждане по банков път на сумата от 1500 лева от 03.12.2022 г.

При извършена служебна проверка за законосъобразност на процесните АУАН и НП, съдът намира, че същите са издадени от териториално и материално компетентни органи, съгласно представените два броя заповеди и длъжностна характеристика, в изпълнение на делегираните им правомощия по закон /чл.416, ал.1 и ал.6 от КТ/, в кръга на техните функции и по предвидения в закона ред и форма, както и в сроковете по чл.34 от ЗАНН.

Съдът не констатира допуснати в хода на административнонаказателното производство съществени нарушения на процесуалните правила, които да са довели до ограничаване правото на защита на наказаното лице. АУАН и НП съдържат всички предвидени в чл.42 и чл.57 от ЗАНН реквизити, включително дата и място на нарушението, изчерпателно и ясно описание на нарушението, както и на обстоятелствата, при които е извършено, противно на релевираните възражения от жалбоподателя, касаещи липса на ясно описание на конкретна фактическа обстановка, съответно липса на ясно описание на изпълнително деяние на състав на административно нарушение.

Правилно е приложен и материалния закон. При преценката на събраните гласни и писмени доказателства по делото, описаните в АУАН и НП фактически обстоятелства, относно нарушението и нарушителя, се установяват по несъмнен и непротиворечив начин. Съгласно трудов договор №56/10.01.2022 г., сключен между жалбоподателя, в качеството на работодател, и Е.Ц.Г., в качеството на работник/служител, последната е назначена на длъжността: „Офис сътрудник“, категория персонал – трета, с шифър по НКПД 33433011. За сключения трудов договор на 10.01.2022 г. е подадено уведомление от работодателя до ТД на НАП на 12.01.2022 г., съгласно справка за приети и отхвърлени уведомления по чл.62, ал.5 от КТ. С допълнително споразумение към трудов договор №56/2022 г. от 01.03.2022 г., между страните е уговорено изменение на трудовото правоотношение, касаещо заеманата длъжност от Е.Ц.Г., а именно: същата да заема длъжността: „технически сътрудник“, считано от 01.03.2022 г. За така договореното изменение на трудовия договор, жалбоподателят не е подал въобще уведомление до ТД на НАП. Такова е подал на 05.07.2022 г., но за прекратяване на трудовото правоотношение с Е.Ц.Г., съгласно справка от ТД на НАП за приети и отхвърлени уведомления по чл.62, ал.5 от КТ. Видно от приобщените по делото ведомости за заплати и платежни документи за преводи по банков път, жалбоподателят е заплащал трудови възнаграждения на Е.Ц.Г. от м.03.2022 г. до м.06.2022 г., т.е. след изменение на трудовия договор от 01.03.2022 г., касаещо заеманата длъжност от нея: „технически сътрудник“.

Разпоредбата на чл.62, ал.3 от КТ, вмениява в задължение на работодателя да впише данните за сключването или изменението на трудовия договор в регистъра на заетостта. Това си задължение следва да изпълни в 3-дневен срок от сключването или изменението на трудовия договор. Събраните доказателства в хода на съдебното следствие водят на еднозначен извод, че жалбоподателят, в качеството си на работодател по смисъла на §1, т.1 от ДР на КТ, не е изпълнил задължението си по чл.62, ал.3 от КТ, а именно: не е изпратил в законоустановения 3-дневен срок, считано от 01.03.2022 г., уведомление до ТД на НАП за изменението на сключения трудов договор №56/10.01.2022 г. с Е.Ц.Г., касаещо заеманата от нея длъжност, съгласно допълнително споразумение от 01.03.2022 г. - от

длъжност: „Офис сътрудник“ на длъжност: „технически сътрудник“, с което е осъществил състава на вмененото му нарушение от обективна страна.

Предвид гореизложеното, съдът намира, че правилно АНО е ангажирал отговорността на жалбоподателя, в качеството на работодател, като му е наложил имуществена санкция, тъй като последният попада в кръга на субектите по чл.414, ал.3 от КТ, които могат да носят обективна, безвиновна отговорност, без да се изследва въпросът за вината. Правилно е съобразено от АНО, че нарушението по чл.62, ал.3 от КТ не може да се квалифицира като маловажен случай, съгласно императивната разпоредба на чл.415в, ал.2 от КТ. На още по-голямо основание, нарушението не може да се квалифицира и като малозначително по смисъла на чл.9, ал.2 от НК, на основание препращащата разпоредба на чл.11 от ЗАНН, поради което релевираното възражение в жалбата в горния смисъл, не се споделя от съда.

За така извършеното административно нарушение от жалбоподателя – юридическо лице, съгласно разпоредбата на чл.414, ал.3 от КТ е предвидена имуществена санкция в размер от 1500 лева до 15000 лева. В конкретния случай, АНО е определил имуществената санкция в минималния предвиден размер от 1500 лева, при съобразяване тежестта на нарушението и постигане на целите по чл.12 от ЗАНН. По аргумент от чл.27, ал.4 от ЗАНН, въпросът за изменение на процесното НП, чрез намаляване на санкцията по размер, не подлежи на обсъждане.

Не се споделя от съда релевираното в жалбата възражение, относно допуснато нарушение на чл.17 от ЗАНН. Жалбоподателят се позовава на извършен превод по банков път на 03.12.2022 г. на договорената санкция в размер на 1500 лева по подписаното споразумение на 18.11.2022 г. Съгласно приложеното платежно нареждане, а и от изисканата справка от АНО, се установява, че преводното нареждане за плащане на сумата е постъпило в Д„ИТ“-София на 03.12.2022 г., а самото плащане е извършено на 05.12.2022 г., но това плащане е извършено след изтичане на договорения 7-дневен срок, считано от датата на подписване на споразумението – 18.11.2022 г. Изрично в споразумението е договорено, че в случай на не внасяне на договорената сума в 7-дневен срок от подписването му /в срок до 25.11.2022 г./, подписаното споразумение не поражда правно действие, т.е. то не може да има последиците на влязло в сила НП по смисъла на чл.415г, ал.8 от КТ, и не се одобрява. Настоящият случай е именно такъв, доколкото жалбоподателят не е спазил срока за внасяне на сумата по споразумението. В разпоредбата на чл.415г, ал.5 от КТ е предвиден 14-дневен срок от подписване на споразумението, в който изпълнителният директор на ИА „ГИТ“ издава решение, а от предвидените условия в ал.6 на същата разпоредба, законодателят е пределно ясен относно същността на издаваното решение, а именно: само такова решение, с което споразумението се одобрява, а не решение за отказ да го одобри. Горния извод следва по аргумент от разпоредбата на чл.415г, ал.9 от КТ, съгласно която в случаите, когато

споразумението не бъде одобрено, АНО издава НП. Следователно, към датата на издаване на процесното НП – на 13.01.2023 г., не е било налице одобрено споразумение по процесния АУАН за същото деяние с последиците на влязло в законна сила НП, поради което и преценката на АНО да издаде НП срещу жалбоподателя за деянието, предмет на същия АУАН, е правилна и съответна на законовата уредба.

С оглед гореизложеното, съдът намира, че процесното НП следва да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно издадено.

По разноските:

Съгласно чл.63д от ЗАНН, в настоящото производство страните имат право на присъждане на разноси по реда на АПК. С оглед изхода на делото, право на присъждане на разноси се явява ответната страна. Правоимащата страна не претендира в настоящото второ подред въззивно производство, не е претендирала и в първото по ред въззивно и в производството пред касационната инстанция, поради което съдът не дължи произнасяне по този въпрос.